

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2014. gada 6. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 1383/2003 — Pasākumi, lai novērstu viltotu preču un pirātpreču laišanu brīvā apgrozībā — 2. pants — Regulas piemērošanas joma — Trešajā valstī internetā privātpersonai, kas ir dalībvalsts rezidents, personīgai lietošanai pārdots viltots pulkstenis — Pulksteņa aizturēšana, ko veic muitas iestādes, tam tiekot ievestam dalībvalsts teritorijā — Aizturēšanas likumība — Nosacījumi — Nosacījumi attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesībām — Direktīva 2001/29/EK — 4. pants — Publiska izplatīšana — Direktīva 2008/95/EK — 5. pants — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 9. pants — Lietošana komercdarbībā

Lieta C-98/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Højesteret* (Dānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 25. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 27. februārī, tiesvedībā

Martin Blomqvist

pret

Rolex SA,

Manufacture des Montres Rolex SA.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], Dž. Arestis [*G. Arestis*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents) un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerālvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *M. Blomqvist* vārdā — *J. Petersen*, advokāts,

— *Rolex SA* un *Manufacture des Montres Rolex SA* vārdā — *K. Dyekjær* un *T. Mølsgaard*, advokātes,

— Igaunijas valdības vārdā — *N. Grünberg* un *M. Linntam*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda — dāņu.

- Francijas valdības vārdā – *D. Colas* un *B. Beaupère-Manokha*, pārstāvji,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāve,
- Eiropas Komisijas vārdā – *M. Clausen* un *F. W. Bulst*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2003. gada 22. jūlija Regulu (EK) Nr. 1383/2003 par muitas rīcību attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības (OV L 196, 7. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas regula”), Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.; turpmāk tekstā – “Autortiesību direktīva”) 4. panta 1. punktu, Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvas 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 25. lpp.; turpmāk tekstā – “Preču zīmju direktīva”), 5. panta 1. un 3. punktu un Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula par Kopienas preču zīmi”) 9. panta 1. un 2. punktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *M. Blomqvist* un *Rolex SA*, kā arī *Manufacture des montres Rolex SA* (turpmāk tekstā kopā – “*Rolex*”) saistībā ar viltota pulksteņa, kuru muitas iestādes aizturēja un kuru *M. Blomqvist* bija iegādājies tiešsaistē Ķīnas interneta veikalā, iznīcināšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Muitas regula

- 3 Muitas regulas preambulas 2. un 8. apsvērumā ir noteikts:

“(2) Viltotu preču un pirātpreču, un vispār visu preču, kas pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, realizācija nodara nopietnus zaudējumus ražotājiem, tirgotājiem un tiesību subjektiem, kas ievēro likumus, kā arī maldina un dažos gadījumos pat apdraud patērētāju veselību un drošību. Šādas preces, cik vien tas ir iespējams, nedrīkst laist apgrozībā, un jāpieņem pasākumi, lai efektīvi apkarotu šādas pretlikumīgas darbības, neierobežojot likumīgu tirdzniecību. Šis mērķis atbilst pasākumiem, ko veic starptautiskā līmenī.

[..]

- 8) Procesus, kas ir uzsākti, lai noteiktu, vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības, veic, ņemot vērā kritērijus, ko izmanto, lai noteiktu, vai dalībvalstī ražotas preces pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības. Šī regula neietekmē dalībvalstu noteikumus par tiesu jurisdikciju vai tiesvedību.”

4 Šīs regulas 1. pantā ir noteikts:

“1. Šī regula izklāsta nosacījumus muitas iestāžu darbībai gadījumos, kad ir aizdomas, ka preces pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības:

[..]

b) kad tās ir atrastas tādu preču pārbaudes laikā, ko ieved Kopienas muitas teritorijā vai izved no tās saskaņā ar [Padomes 1992. gada 12. oktobra] Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi] (OV L 302, 1. lpp.) 37. un 183. pantu, [..].

2 Turklāt šī regula nosaka pasākumus, ko kompetentās iestādes veic, atklājušas, ka 1. punktā minētās preces pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības.”

5 Minētās regulas 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir izteikti šādi:

“Šajā regulā “preces, kas pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības” ir:

a) viltotas preces, proti:

i) preces, ieskaitot to iepakojumu, uz kurām bez atļaujas ir norādīta preču zīme, kas pilnīgi atbilst preču zīmei, kas ir likumīgi reģistrēta tādām pašām preču veidam, vai preču zīme, kuru nevar atšķirt no likumīgi reģistrētas preču zīmes un kas tādējādi pārkāpj tiesību subjekta tiesības atbilstoši Kopienas tiesību aktiem, kas ir izklāstīti [Padomes 1993. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.)] vai tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā muitas iestādēm ir iesniegts pieprasījums rīkoties;

[..]

b) “pirātpreces”, proti, preces, kas ir kopijas vai ietver atsevišķas kopijas, kas ir izgatavotas bez autortiesību vai blakustiesību, vai dizaina tiesību īpašnieka atļaujas, neskatoties uz to, vai tās ir reģistrētas valsts tiesību aktos, vai tās ir reģistrējusi tiesību subjekta pilnvarota persona valstī, kurā tās ir ražotas, ir tiesību pārkāpums saskaņā ar [Padomes 2001. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.)] vai tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā muitas iestādēm ir iesniegts pieprasījums rīkoties.”

6 Šīs pašas regulas 9. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Ja muitas iestāde [..] pārliecinās, ka preces, uz ko attiecas kāds no 1. panta 1. punktā minētajiem gadījumiem, atbilst minētajā lēmumā dotajam viltoto preču vai pirātpreču aprakstam, tā atliek preču izlaišanu vai aiztur tās.”

7 Saskaņā ar Muitas regulas 10. panta pirmo daļu:

“Tiesību aktus, kas ir spēkā dalībvalstī, kuras teritorijā uz precēm attiecas kāds no 1. panta 1. punktā minētajiem gadījumiem, piemēro, lemjot par to, vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pārkāptas intelektuālā īpašuma tiesības.”

8 Saskaņā ar šīs regulas 17. panta 1. punktu:

“Neierobežojot citas tiesiskas aizsardzības formas, ko var izmantot tiesību subjekts, dalībvalstis veic pasākumus, lai kompetentajām iestādēm ļautu:

- a) saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem iznīcināt preces, kas pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, vai arī atbrīvoties no tām nekomerciālā kārtā tā, lai neradītu kaitējumu tiesību subjektam, kā arī bez jebkādas kompensācijas un, ja vien valsts tiesību aktos nav atrunāts citādi, neradot izmaksas valsts kasei;

[..].”

Autortiesību direktīva

9 Autortiesību direktīvas 4. panta 1. punkts ir izteikts šādi:

“Dalībvalstis autoriem paredz ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt jebkādā veidā publiski izplatīt viņu darbu oriģinālus vai kopijas, tos pārdodot vai kā citādi.”

Preču zīmju direktīva

10 Saskaņā ar Preču zīmju direktīvas 5. panta 1. un 3. punktu:

“1. Reģistrētā preču zīme piešķir īpašniekam šajā ziņā ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības atturēt visas trešās personas, kas nav saņēmušas viņa piekrišanu, lietot komercdarbībā:

- a) jebkuru apzīmējumu, kas ir identisks preču zīmei [..];

[..]

3. Saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu cita starpā var aizliegt šādas darbības:

[..]

- b) preču piedāvāšanu vai to laišanu tirgū, vai uzkrājumu veidošanu šiem nolūkiem, izmantojot šo apzīmējumu, vai pakalpojumu piedāvāšanu vai sniegšanu ar šo apzīmējumu nosaukumu;

- c) preču importu vai eksportu, izmantojot šo apzīmējumu;

[..].”

Regula par Kopienas preču zīmi

11 Saskaņā ar Regulas par Kopienas preču zīmi 9. panta 1. un 2. punktu:

“1. Kopienas preču zīme piešķir tās īpašniekam uz to ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības aizliegt visām trešajām personām bez viņa piekrišanas darījumos izmantot:

- a) apzīmējumu, kas ir identisks [Kopienas] preču zīmei [..];

[..]

2. Atbilstoši 1. punktam, cita starpā, var aizliegt;

[..]

b) piedāvāt preces, laižot tās apgrozībā vai uzglabājot tās šim nolūkam ar šo apzīmējumu, vai piedāvāt ar to pakalpojumus;

c) importēt vai eksportēt preces ar šo apzīmējumu;

[..].”

Dānijas tiesības

¹² Saskaņā ar Autortiesību likuma (*Ophavsretsloven*) – tā redakcijā, kas izriet no 2010. gada 27. februāra Kodifikācijas dekrēta Nr. 202 (*Lovbekendtgørelse* Nr. 202), ar ko ir transponēta Autortiesību direktīva, – 2. panta 1. un 3. punktu:

“1. Ņemot vērā šajā likumā paredzētos ierobežojumus, autortiesības dod ekskluzīvas tiesības izmantot darbu, to reproducējot un padarot pieejamu sabiedrībai oriģinālā vai izmainītā formā, tulkotā veidā, pārstrādājot to citā literārā vai mākslinieciskā formā vai ar citām tehnoloģijām.

[..]

3. Darbs tiek publiskots, ja

1) darba kopijas tiek pārdotas, nomātas vai patapinātas, vai arī padarītas pieejamas sabiedrībai kāda citā veidā;

2) kopija ir izstādīta sabiedrībai redzamā vietā, vai

3) darbs tiek izrādīts sabiedrībai.”

¹³ Saskaņā ar Likuma par preču zīmēm (*Varemærkeloven*) – tā redakcijā, kas izriet no 2012. gada 24. janvāra Kodifikācijas dekrēta Nr. 109 (*Lovbekendtgørelse* Nr. 109), ar ko ir transponēta Preču zīmju direktīva, – 4. panta 1. un 3. punktu:

“1. Preču zīmes īpašniekam ir tiesības aizliegt visām personām, kas nav saņēmušas tā piekrišanu, lietot komercdarbībā apzīmējumu, ja

1) apzīmējums ir identisks preču zīmei un preces vai pakalpojumi, attiecībā uz kuriem apzīmējums tiek lietots, ir identiski precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta preču zīme, vai

2) apzīmējums ir identisks vai līdzīgs preču zīmei un preces vai pakalpojumi ir identiski vai līdzīgi tiem, uz ko attiecas preču zīme, ja pastāv iespēja tikt maldinātam, kas ietver asociācijas iespēju ar preču zīmi.

[..]

3. Lietošana komercdarbībā tostarp nozīmē:

1) piestiprināt apzīmējumu precēm vai to iepakojumam,

- 2) piedāvāt preces, laižot tās apgrozībā vai uzglabājot tās šim nolūkam ar šo apzīmējumu, vai piedāvāt ar to pakalpojumus,
  - 3) importēt vai eksportēt preces ar šo apzīmējumu,
  - 4) izmantot apzīmējumu uz darījumu dokumentiem un sludinājumos.”
- 14 Saskaņā ar 2005. gada 20. oktobra Kodifikācijas dekrēta Nr. 1047, ar ko piemēro Eiropas regulu par precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības (*Lovbekendtgørelse nr. 1047 om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder*), 5. pantu:

“[1.] Gadījumā, ja tiek veikts [Muitas regulas] 9. pantā paredzētais pasākums, preču saņēmējs var lūgt tiesai noteikt, vai ir ievēroti preču izlaišanas apturēšanas nosacījumi. Tiesa var piespriest, ka preces ir jāizlaiž.

2. Preču saņēmējs nevar nodot Muitas un nodokļu iestādes lēmumu izskatīšanai augstākā administratīvā iestādē.”

- 15 2006. gada 9. janvāra Dekrēta Nr. 12, ar ko piemēro Eiropas regulu par precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības (*Bekendtgørelse nr. 12 om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder*), 4. pantā ir noteikts:

“[1.] Ja tiek atzīts, ka preces pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības, kuru definīcija ir minēta [Muitas regulas] 2. panta 1. punktā, tad šādas preces atsavina par labu valsts kasei un iznīcina. Iznīcināšana notiek atbilstoši šīs regulas 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta nosacījumiem.

2. Par preču iznīcināšanu, kas tiek veikta atbilstoši 1. punktam, kompensāciju neizmaksā.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 16 2010. gada janvārī *M. Blomqvist*, Dānijas rezidents, tiešsaistē Ķīnas interneta veikalā pasūtīja pulksteni, kurš bija aprakstīts kā “Rolex” markas pulkstenis. Pasūtījums tika veikts un maksājums izdarīts minētā pārdevēja interneta veikala angļu valodas vietnē. Pulkstenis no Honkongas tika nosūtīts ar pasta sūtījumu.
- 17 Pasta sūtījumam ierodoties Dānijā, Dānijas muitas iestādes to pārbaudīja. Tās apturēja pulksteņa atmuitošanu, jo pastāvēja aizdomas, ka pulkstenis ir oriģinālā “Rolex” markas pulksteņa viltojums un ka attiecībā uz šo konkrēto modeli ir pārkāptas autortiesības. Muitas iestādes 2010. gada 18. martā par to informēja *Rolex* un *M. Blomqvist*.
- 18 Saskaņā ar Muitas regulā paredzēto procedūru pēc tam, kad tika konstatēts, ka pulkstenis tik tiešām ir viltots, *Rolex* pieprasīja neatcelt atmuitošanas apturēšanu un lūdza *M. Blomqvist* piekrišanu tam, ka muitas iestādes pulksteni iznīcina.
- 19 *M. Blomqvist* nepiekrita pulksteņa iznīcināšanai, apgalvojot, ka viņš pulksteni ir iegādājies likumīgi.

- 20 Līdz ar to *Rolex* vērsās *Sø- og Handelsretten* (Tirdzniecības tiesa) ar prasību piespriest *M. Blomqvist* atzist pulksteņa atmuitošanas apturēšanu un iznīcināšanu bez kompensācijas. Šī tiesa *Rolex* prasību apmierināja.
- 21 *M. Blomqvist* iesniedza apelācijas sūdzību *Højesteret* [Augstākajā tiesā]. Šai tiesai ir radies jautājums, vai tādā situācijā kā šajā lietā patiesi pastāv intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums, kas ir nepieciešams Muitas regulas piemērošanas nosacījums, jo, lai varētu piemērot šo regulu, pirmkārt, jābūt autortiesību vai Dānijā aizsargātas preču zīmes tiesību pārkāpumam un, otrkārt, apgalvotajam pārkāpumam ir jābūt notikušam šajā pašā dalībvalstī. Līdz ar to, tā kā ir pierādīts, ka *M. Blomqvist* pulksteni ir iegādājies personīgai lietošanai un ka viņš nav pārkāpis Dānijas likumus par autortiesībām un preču zīmēm, iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai pārdevējs ir pārkāpis autortiesības un preču zīmju tiesības Dānijā. Līdz ar to, ņemot vērā Tiesas judikatūru (2011. gada 12. jūlija spriedums lietā C-324/09 *L'Oréal u.c.*, Krājums, I-6011. lpp.; 2011. gada 1. decembra spriedums apvienotajās lietās C-446/09 un C-495/09 *Philips* un *Nokia*, Krājums, I-12435. lpp., un 2012. gada 21. jūnija spriedums lietā C-5/11 *Donner*), *Højesteret* interesējas, vai šajā lietā ir notikusi publiska izplatīšana Autortiesību direktīvas izpratnē un lietošana komercdarbībā Preču zīmju direktīvas un Regulas par Kopienas preču zīmi izpratnē.
- 22 Šādos apstākļos *Højesteret* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- 1) Vai [Autortiesību direktīvas] 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar preču zīmi aizsargātu preču “publiska izplatīšana” dalībvalstī nozīmē, ka uzņēmējs caur trešās valsts interneta vietni noslēdz līgumu par preču pārdošanu un nosūtīšanu privātam pircējam, kura adrese ir zināma pārdevējam un kura atrodas dalībvalstī, kurā preces ir aizsargātas ar preču zīmi, kā arī saņem samaksu par precēm un nosūta tās pircējam uz norunāto adresi, vai arī šādā situācijā pastāv arī tāds nosacījums, ka preces pirms pārdošanas bija jāpiedāvā pārdošanai vai jāreklamē, reklāmu vērsot uz/vai to izvietojot interneta vietnē, kas domāta tās dalībvalsts patērētājiem, uz kuru preces tiek piegādātas?
  - 2) Vai [Preču zīmju direktīvas] 5. panta 1. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes “lietošana komercdarbībā” dalībvalstī nozīmē, ka uzņēmējs caur trešās valsts interneta vietni noslēdz līgumu par preču, kas aizsargātas ar preču zīmi, pārdošanu un nosūtīšanu privātam pircējam, kura adrese ir zināma pārdevējam un kura atrodas dalībvalstī, kurā preču zīme ir reģistrēta, kā arī saņem samaksu par precēm un nosūta tās pircējam uz norunāto adresi, vai arī šādā situācijā pastāv arī [...] nosacījums, ka preces pirms pārdošanas bija jāpiedāvā pārdošanai vai jāreklamē, reklāmu vērsot uz/vai to izvietojot interneta vietnē, kas domāta tās dalībvalsts patērētājiem, uz kuru preces tiek piegādātas?
  - 3) Vai [Regulas par Kopienas preču zīmi] 9. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmes “lietošana komercdarbībā” dalībvalstī nozīmē, ka uzņēmējs caur trešās valsts interneta vietni noslēdz līgumu par preču, kas aizsargātas ar Kopienas preču zīmi, pārdošanu un nosūtīšanu privātam pircējam, kura adrese ir zināma pārdevējam, kā arī saņem samaksu par precēm un nosūta tās pircējam uz norunāto adresi, vai arī šādā situācijā pastāv arī tāds nosacījums, ka preces pirms pārdošanas bija jāpiedāvā pārdošanai vai jāreklamē, reklāmu vērsot uz/vai to izvietojot interneta vietnē, kas domāta tās dalībvalsts patērētājiem, uz kuru preces tiek piegādātas?
  - 4) Vai [Muitas regulas] 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nosacījums, lai dalībvalstī varētu piemērot noteikumus par “pirātpreču” laišanas brīvā apgrozībā apturēšanu un iznīcināšanu, ir tāds, ka precei dalībvalstī ir jābūt “lieto[tai] komercdarbībā” saskaņā ar tādiem pašiem kritērijiem, kas norādīti, atbildot uz 1. jautājumu?
  - 5) Vai [Muitas regulas] 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nosacījums, lai dalībvalstī varētu piemērot noteikumus par “viltotu preču” laišanas brīvā apgrozībā apturēšanu un iznīcināšanu, ir tāds, ka precei dalībvalstī ir jābūt “lieto[tai] komercdarbībā” saskaņā ar tādiem pašiem kritērijiem, kas norādīti, atbildot uz 2. un 3. jautājumu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 23 Vispirms ir jānorāda, ka ar saviem jautājumiem iesniedzējtiesa vēlas rast jēdziena “publisk[a] izplati[šana]” skaidrojumu Autortiesību direktīvas 4. panta 1. punkta izpratnē, kā arī jēdziena “lieto[šana] komercdarbībā” skaidrojumu Preču zīmju direktīvas 5. panta 1. un 3. punkta un Regulas par Kopienas preču zīmi 9. panta 1. un 2. punkta izpratnē, lai varētu izvērtēt, vai pamatlietā pastāv intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums.
- 24 Atbilstoši Muitas regulas 2. panta 1. punktā rodamajai jēdzienu “viltotas preces” un “pirātpreces” definīcijai ar šiem jēdzieniem tiek norādīts uz kādas preču zīmes, autortiesību vai blakustiesību, vai arī dizainparauga aizskārumiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā muitas iestādēm ir iesniegts pieprasījums rīkoties. No tā izriet, ka tie attiecas vienīgi uz Savienības tiesībās un dalībvalstu valsts tiesībās paredzēto intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem (skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Philips* un *Nokia*, 50. punkts).
- 25 Muitas regulā šajā ziņā nav noteikts neviens jauns kritērijs, kas ļautu pārbaudīt, vai pastāv intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums (šajā ziņā skat. 2006. gada 9. novembra spriedumu lietā C-281/05 *Montex Holdings*, Krājums, I-10881. lpp., 40. punkts). Līdz ar to uz šādu pārkāpumu, lai pamatotu muitas iestāžu rīkošanos saskaņā ar šo regulu, varētu atsaukties vienīgi tad, ja attiecīgo preču pārdošana varētu ietekmēt tiesības, kas piešķirtas atbilstoši Autortiesību direktīvā, Preču zīmju direktīvā un Regulā par Kopienas preču zīmi paredzētajiem nosacījumiem.
- 26 Šādos apstākļos prejudiciālie jautājumi ir jāsaprot tādējādi, ka iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai no Muitas regulas izriet, ka, lai intelektuālā īpašuma tiesību attiecībā uz precī, kas trešās dalībvalsts interneta veikalā tiešsaistē pārdota kādas dalībvalsts rezidentam, īpašniekam būtu tiesības uz aizsardzību, kas viņam garantēta minētajā regulā brīdī, kad šī prece tiek ieviesta attiecīgās dalībvalsts teritorijā, ir nepieciešams, lai minētajā dalībvalstī pārdošana tiktu uzskatīta par kaut kāda veida publisku izplatīšanu vai lietošanu komercdarbībā. Iesniedzējtiesai ir radies arī jautājums, vai minētā prece pirms pārdošanas bija jāpiedāvā pārdošanā vai jāreklamē šīs pašas valsts patērētājiem.
- 27 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pirmkārt, preču zīmes īpašniekam, pamatojoties uz Preču zīmju direktīvu un Regulu par Kopienas preču zīmi, ir tiesības aizliegt trešām personām izmantot bez viņa piekrišanas apzīmējumu, kas ir identisks šai preču zīmei, ja šī izmantošana notiek komercdarbībā attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ir identiski precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta preču zīme, un tas iespaido vai var iespaidot preču zīmes funkcijas (2010. gada 23. marta spriedums apvienotajās lietās no C-236/08 līdz C-238/08 *Google France* un *Google*, Krājums, I-2417. lpp., 49. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 28 Otrkārt, saskaņā ar Autortiesību direktīvu autoriem ir paredzētas ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt jebkādā veidā publiski izplatīt viņu darbu oriģinālus vai kopijas, tos pārdodot vai kā citādi. Publisku izplatīšanu raksturo virkne darbību, kas norisinās vismaz no pirkuma līguma noslēgšanas līdz tā izpildei, piegādājot to sabiedrības loceklim. Tādējādi komersants ir atbildīgs par visām viņa paša vai viņa vārdā veiktajām darbībām, ar kurām ir notikusi “publiska izplatīšana” dalībvalstī, kurā izplatītās lietas aizsargā autortiesības (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Donner*, 26. un 27. punkts).
- 29 Šādos apstākļos saskaņā ar Savienības tiesībām šāda pārdošana dalībvalsts teritorijā ir jāuzskata par kaut kāda veida publisku izplatīšanu Autortiesību direktīvas izpratnē vai lietošanu komercdarbībā Regulas par Kopienas preču zīmi izpratnē. Pārdošanas un nosūtīšanas līguma noslēgšanas gadījumā ir jāuzskata, ka šāda publiska izplatīšana pastāv.
- 30 Netiek apstrīdēts, ka pamatlietā *Rolax* ir to autortiesību un preču zīmju tiesību īpašnieks Dānijā, uz kurām tas atsaucas, un ka pamatlietā aplūkots pulkstenis ir viltota prece un pirātprece Muitas regulas 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta izpratnē. Turklāt netiek apstrīdēts, ka *Rolax* būtu tiesības apgalvot tā tiesību pārkāpumu gadījumā, ja šo precī pārdotu šajā dalībvalstī reģistrēts komersants, jo

šādas pārdošanas gadījumā, kas notiek komerciālos nolūkos, *Rolex* tiesības – publiski izplatot precī – tikt lietotas komercdarbībā. Līdz ar to, lai atbildētu uz uzdotajiem jautājumiem, ir jāpārbauda, vai tāds intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieks kā *Rolex* var atsaukties uz šādu savu paša tiesību aizsardzību tādā gadījumā kā pamatlietā, ja aplūkotā prece ir pārdota tādās trešās valsts interneta veikalā tiešsaistē, kuras teritorijā šāda aizsardzība nav piemērojama.

- 31 Protams, ir skaidrs, ka ar to vien, ka teritorijā, uz kuru attiecas šī aizsardzība, ir piekļuve interneta tīmekļa vietnei, nav pietiekami, lai secinātu, ka šajā tīmekļa vietnē izvietotie pārdošanas piedāvājumi ir vērsti uz patērētājiem šajā teritorijā (iepriekš minētais spriedums lietā *L'Oréal* u.c., 64. punkts).
- 32 Tomēr Tiesa jau ir nospriedusi, ka šādi aizsargātās tiesības var tikt pārkāptas, ja ar precēm – pat pirms to nonākšanas teritorijā, uz kuru attiecas šī aizsardzība –, kas ievestas no trešajam valstīm, tiek veikts komercdarījums, kas ir vērsts uz šīs valsts patērētājiem, piemēram, pārdošana, pārdošanas piedāvājums vai reklāma (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Philips* un *Nokia*, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Tādējādi no trešās valsts ievestas preces, kas ir kādas Eiropas Savienībā ar preču zīmju tiesībām aizsargātas preces pakalpinājums vai Savienībā ar autortiesībām, blakustiesībām vai dizainparaugu aizsargātas preces atdarinājums, var pārkāpt šīs tiesības, un tās tātad var tikt uzskatītas par “viltotām precēm” vai “pirātprecēm”, ja ir pierādīts, ka šīs preces ir paredzētas laišānai pārdošanā Savienībā, un pierādījums tam it īpaši ir tas, ja izrādās, ka minētās preces ir tikušas pārdotas klientam Savienībā, piedāvātas pārdošanai vai reklamētas patērētājiem Savienībā (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Philips* un *Nokia*, 78. punkts).
- 34 Ir skaidrs, ka pamatlietā aplūkotā prece tika pārdota klientam Savienībā, līdz ar to šāda situācija katrā ziņā nav pielīdzināma tādu produktu situācijai, kuri tiek piedāvāti “tirdzniecības vietā tiešsaistē”, ne arī tādu produktu situācijai, kuri ievesti Savienības muitas teritorijā, tiem piemērojot kādu atlikšanas procedūru. Līdz ar to apstāklim vien, ka šī pārdošana ir notikusi trešās valsts interneta veikalā tiešsaistē, nevar būt tādas sekas, ka intelektuālā īpašuma tiesību uz pārdoto precī īpašniekam tikt atņemta Muitas regulā paredzētā aizsardzība, turklāt nav jāpārbauda, vai šī prece pirms pārdošanas tika arī piedāvāta publiski vai reklamēta patērētājiem Savienībā.
- 35 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Muitas regula ir jāinterpretē tādējādi, ka intelektuālā īpašuma tiesību attiecībā uz precī, kas trešās dalībvalsts interneta veikalā tiešsaistē pārdota kādas dalībvalsts rezidentam, īpašniekam brīdī, kad šī prece tiek ievesta attiecīgās dalībvalsts teritorijā, ir tiesības uz aizsardzību, kas viņam garantēta minētajā regulā, vien tā apstākļa dēļ, ka šī prece ir nopirkta. Šajā ziņā nav nepieciešams, lai minētā prece pirms pārdošanas būtu piedāvāta pārdošanai vai reklamēta šīs pašas valsts patērētājiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 36 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Padomes 2003. gada 22. jūlija Regula (EK) Nr. 1383/2003 par muitas rīcību attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības, ir jāinterpretē tādējādi, ka intelektuālā īpašuma tiesību attiecībā uz precī, kas trešās dalībvalsts interneta veikalā tiešsaistē pārdota kādas dalībvalsts rezidentam, īpašniekam brīdī, kad šī prece tiek ievesta attiecīgās

dalībvalsts teritorijā, ir tiesības uz aizsardzību, kas viņam garantēta minētajā regulā, vien tā apstākļa dēļ, ka šī prece ir nopirkta. Šajā ziņā nav nepieciešams, lai minētā prece pirms pārdošanas būtu piedāvāta pārdošanai vai reklamēta šis pašas valsts patērētājiem.

[Paraksti]